

end undre, at der overhovedet intet er foretaget fra Ministeriets Side. Alle de mange faglærte har man overhovedet ikke Tanke for i dette Forslag. Hvis det var en Venstregering eller en konservativ Regering, der sad ved Roret i Øjeblikket, er der ingen Tvivl om, at man havde mange gode Raad; saa vilde man spørge efter Industriudvalgets Beretning, og saa vilde man søge at faa at vide, hvordan det kunde være, at alle disse gode Raad havde været virkningsløse overfor Ministeriet. Af mit Partis Formand blev der ved Finanslovens Behandling givet Udtryk for, hvad vi ønskede, der skulde gøres i den kommende Tid for at komme Erhvervslivet til Hjælp. Af ærede Venstretalere, først og fremmest af Partiet Venstres Formand, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, er det kraftigt understreget, at for Landbrugets Vedkommende vil det være nødvendigt, at Regeringen i den kommende Tid viser en kraftigere Optraeden. Jeg tror, det kunde have været heldigt, om der havde været et Udvalg af Rigsdagen til at behandle alle de Oplysninger, som Industriudvalget har fremskaffet, og om et saadant Udvalg, saaledes som det ærede Medlem Hr. Brorsen var inde paa det, ogsaa kunde være til Rede for Ministeriet angaaende det vigtige Spørgsmaal, det ærede Medlem rejste om den tyske Toldlov. Paa alle disse Omraader gælder det jo om, at der føres en aktiv Politik fra Landets Side, men Regeringen har efter vort Skøn overhovedet ikke vist nogen som helst Vej. Regeringen har kun søgt at give det Udseende af, at den havde løst Opgaven. Vi vil forklare Befolkningen, at Regeringen maa gøre sit „Arbejde“ om igen.

Dahlggaard: Ved dette Lovforslags første Behandling gjorde jeg opmærksom paa, at der i Bekæmpelsen af Arbejdsløsheden foreligger to Opgaver i dette Øjeblik. Den ene Opgave bestaar i at sætte offentlige Arbejder i Gang, den anden Opgave bestaar i at fremme Foranstaltninger, der kan bidrage til at holde Arbejdet i Gang indenfor selve Erhvervslivet. Jeg gjorde ogsaa opmærksom paa, at det Forslag, vi her behandlede, betød, at man ikke endnu havde taget det sidste Spørgsmaal op, men at man straks havde taget den første Opgave op som overskuelig allerede nu. Men netop fordi dette Forslag kun beskæftigede sig med den ene Side af Problemet, maatte man ikke vente, at Forslaget kunde komme til at virke som et afgørende Slag mod Arbejdsløsheden. Paa den anden Side gjorde jeg opmærksom paa,

at Forslaget dog paa ingen Maade kan opfattes som betydningsløst, idet der, hvis dette Forslag blev ført ud i Livet paa rette Maade, vilde kunne blive Tale om at opnaa Arbejde for ca. en halv Snes Tusinde Arbejdere i 4 Maaneder, i et Øjeblik, hvor der indenfor Arbejdsmandsforbundet findes 12 000 arbejdsløse. Dertil kommer, at vi fra vor Side maatte tillægge det betydelig Værdi, at dette Forslag fremkom godt forberedt gennem Arbejdsudvalget og med den Vægt, det gav, at Mænd fra alle Lejre var enedes om de Hovedprincipper, hvorpaa Forslaget byggede. Ved at alle Kræfter saaledes koncentreredes om denne begrænsede Opgave, blev der Haab om en hurtig Gennemførelse her i Rigsdagen. Det er dette Forslag, der altsaa ubestrideligt kunde faa væsentlig Betydning overfor Arbejdsløsheden, og som ubestrideligt har samlet Mænd af alle Anskuelser, der sagligt har siddet og forhandlet om Sagen, det er dette Forslag, der nu foreligger efter en Udvalgsbehandling til Tingets endelige Behandling. Og hvordan har da de to Mindretalspartier i Tinget, Venstre og det konservative Folkeparti, stillet sig deroverfor? Jeg tror, det bedst udtrykkes saaledes, at de to Partier har ønsket med en Gestus at feje Forslaget til Side med en Bemærkning om, at det er ganske overflødig; det, som de sagkyndige, Mænd af deres egne nære Partifæller, har siddet et Par Maaneder og forberedt, ønsker de ikke at behandle, men fejer det til Side med en Bemærkning om, at det er overflødig. Det forekommer mig at være en uhørt Fremgangsmaade; og ingen havde tænkt sig den Fremgangsmaade, da Arbejdsudvalgets Betænkning forelaa for 3 Uger siden. Og hvilken Begrundelse har de Herrer derfor? En eneste Begrundelse har de, og det er, at det Arbejde, Arbejdsudvalget har peget paa og henvist til, skal alt sammen udføres som Nødhjælpsarbejde. De Herrer ved, at det er et umuligt Krav at stille. Arbejdsudvalget har udtalt sig derom, og enstemmigt har hele dette Arbejdsudvalg sagt, at en stor Del af disse Arbejder opfylder overhovedet ikke Betingelserne for at komme i Betragtning som Nødhjælpsarbejde, medens en anden Del af disse Arbejder ikke egner sig til Nødhjælpsarbejde; enstemmigt har dette Udvalg sagt, at det kan ikke anbefale at henlægge Tilskuds-spørgsmaalet til Arbejdsløshedsfonden, da den hurtige og detaillerede Behandling af disse Tilfælde her kræver Behandling i et snævert Udvalg og ikke i et stort Udvalg eller Nævn. Men hvad bekymrer de Herrer sig om disse saglige Betragtninger? Alt det, som Udval-